

Westerly Club Nederland

Westerly Club Magazine

Inhoud

<i>Van de voorzitter</i>	4
<i>Van de redactie</i>	5
<i>Uit de bestuurshoek</i>	6
<i>Uitslag Fotowedstrijd 2011</i>	8
<i>It giet oan!</i>	10
<i>Uit de Evenementenhoek</i>	13
<i>Eigen initiatief leden</i>	16
<i>WCN secretaris gezocht</i>	18
<i>Versterking bezetting Evenementencommissie</i>	18
<i>Technische dag “Zwaar weer Zeilen”</i>	19
<i>Maar</i>	19
<i>Over schippers en scheepsnamen</i>	20
<i>Belofte maakt schuld</i>	22
<i>Westerly World Wide</i>	24
<i>Het WCN Lustrum kookboek (2)</i>	27
<i>Via V.I.A.</i>	28
<i>Ondersteboven</i>	29
<i>Een nachtje doorhalen</i>	30
<i>Nooit meer reven</i>	31
<i>Te koop aangeboden</i>	32
<i>Westerly Club Nederland Colofon</i>	34

Van de voorzitter

Beste WCN-leden,

Met de vroege ALV 2012 in februari is het WCN-seizoen weer begonnen. En derhalve gonsde het de hele winter door in alle regionen van de club in verband met de invulling van de evenementen, waarvoor de data al waren vastgesteld. U leest de resultaten verderop in dit Magazine. Leest u ze zorgvuldig, want ik kan bijna niet geloven dat er niets bijzit waar u wel bij zou willen zijn.

De ALV zelf was een gezellige happening, en er was waardering alom voor het moment. De Fotowedstrijd vraagt om vervolging, en u leest dan ook over het nieuwe thema en de nieuwe regels. Neem deel aan de activiteiten, en houdt u uw camera klaar!

Er was sprake van een –reeds eerder geschreven- noodkreet over de bezetting van de Evenementencommissie. Dat een ALV enthousiasmerend kan werken, bleek echter, toen zich een aantal leden meldden om zich daadwerkelijk bezig te houden met het inhoudelijke van de evenementen. Zo lijken uw WCN-activiteiten voor enige tijd gewaarborgd. Ik schrijf het vaker: vóór leden, dóór leden! Maar heeft u nog een idee, aarzelt u niet dat te ventileren.

In dat kader doe ik ook een beroep op u om te reageren op het stuk “Eigen initiatief Leden”. Als u het wel zou willen, maar niet reageert, dan lijkt het alsof u niet wilt.

Het doet me er aan denken, dat u, als u de beschikking hebt over internet, toch eens onze WCN website moet bezoeken. U kunt daar het Magazine –met foto's in kleur- nog eens nalezen, of u kunt zich aanmelden voor deelname aan activiteiten. En lezen welke schipper bemanning zoekt, of welke bemanning een schip zoekt. En nog veel meer. Doen!

Vooruitlopend op de toekomst meld ik alvast een bestuursvacature. Onze secretaris Jaap Riesenkamp wil graag rustiger aan doen en re-shuffelt zijn persoonlijke bezigheden. We voelen ons geen slachtoffer, maar zijn wel op zoek naar een nieuwe secretaris.

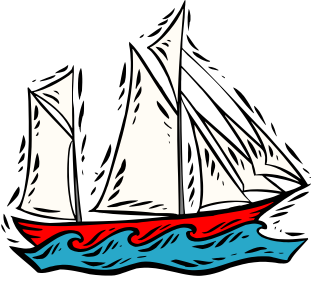
Oh ja, nog één verzoek: hijs uw WCN-wimpel als u aan boord bent. Niet alleen tijdens WCN-bijeenkomsten (want dan weten we wie u bent), maar ook als u alleen op tocht bent (want dan weten we wie u bent). Fly it!

We zien elkaar komende zomer.
Vaar veilig.

Tjerk Tjeerde
voorzitter

Van de redactie

Z

éér gewaardeerde lezer,

Een vreemd Magazine, zo zonder stukken voor de Algemene Ledenvergadering. Het scheidt wel de nodige ruimte voor andere winterse overdenkingen. Dat is nog niet helemaal gelukt, maar ik kan me voorstellen dat u daar ook aan moet wennen. Ieder Westerly-verhaal is welkom (reisverslagen, boot-verbouwingen, andere ervaringen).

Wel leuk –met name voor mij- zijn de contacten met de redacteur van het Magazine van de Engelse Westerly Owners' Association. En sinds enige tijd heb ik ook contacten met de mensen achter de American Westerly Owners' Newsletter in de Verenigde Staten. Misschien dat vanuit die hoek ook eens een stukje kopij publiceerbaar is. Niet voor niets: Westerly World Wide.

De voorzitter schreef het al: kijk eens op onze WCN-site, en specifiek het Evenementen-tabblad. U krijgt er vast weer zin in; mogelijkheden zat. Hoe meer mensen er meedoen en meegaan met onze evenementen, hoe meer kans u maakt een nieuwe ervaring te lezen in ons Magazine. Van uw hand?

Bezoek de site, en maak het verhaal (en vergeet die foto's niet!).

De KNRM Tips zijn sinds begin 2006 geschreven door Michelle Blaauw. Vanaf dat moment zijn ze ook gepubliceerd in ons Magazine. Michelle gaat, de Tips evenwel blijven. "Nooit meer reven". Jammer, want ik vond ze wel leuk. Het is afwachten op het vervolg.

We spreken, horen, zien en praaieren en schrijven elkaar vast.

Een goede zeilzomer toegewenst.

Tjerk Tjeerde
015-2614075
tjeerde@hetnet.nl

Uit de bestuurshoek

Kort verslag van de Algemene Ledenvergadering 2012

Op 25 februari jongstleden is de 37ste Algemene Ledenvergadering van de WCN gehouden. Deze vergadering was onderdeel van bijna een dag lang Westerly Club Nederland beleven. 4 componenten vroegen om aandacht.

Eerstens natuurlijk de vergadering zelf. 30 leden en mede-leden gaven acte de présence om uit de eerste hand de verantwoording over het afgelopen kalenderjaar te vernemen, maar ook, zo zou blijken, om ter plekke en meteen een reactie te geven op de gemelde onderwerpen, en met het bestuur en met elkaar van gedachten te wisselen over verleden en toekomst.

De Notulen van de vergadering zullen het officiële verslag zijn en u later worden aangeboden, maar zal als feitelijk verslag waarschijnlijk weinig van de open en ontspannen sfeer weergeven, die vele aanwezigen ervoeren. Desondanks zijn een paar belangrijke zaken ter tafel geweest.

De kascommissie versloeg haar bevindingen, en adviseerde de Vergadering naar aanleiding daarvan het bestuur decharge te verlenen voor het gevoerde beleid in 2011.

Door een behoudende manier van uitgeven blijkt ons kapitaal weer gegroeid te zijn. Niet zozeer het opmaken van het overschot, maar meer het ten volle gebruiken van het beschikbare leidde tot de volgende belangrijke constatering; besloten is de contributie niet te verhogen, en het overschot op de Rekening 2011 gaat weer naar het Lustrumfonds.

Organisatoren van activiteiten worden met klem uitgenodigd hun uitgaven in overeenstemming te brengen met de beschikbaar gestelde gelden. En in de toekomst zal getracht worden deze organisatoren van te voren over dit budget te informeren.

Verder is de Vergadering toegezegd dat voortaan een Jaarverslag Evenementen toegevoegd zal worden aan de jaar-verslaggeving en -verantwoording. Op termijn kan dan een statistisch inzicht in de bezoeken aan de evenementen worden verkregen.

Uit de Vergadering kwamen verder suggesties naar voren als het peilen van belangstelling voor (méér) winterse bijeenkomsten (lezingen, workshops, etc.), het zelfs aanbieden van een breder aanbod aan evenementen door het hele jaar heen, en het uitbrengen van het Magazine in volkleur en op glanspapier. Elke suggestie zal op haar waarde worden getoetst.

De samenstelling van het bestuur ondervond geen wijzigingen.

De plannen voor de evenementen, waarvoor in de vorige uitgave van het Magazine de uitvoeringsdata al waren gemeld, zijn uitgebreider bekend gemaakt. U vindt ze verderop in dit Magazine.

Het bestuur heeft, in de aanloop naar de vergadering, geen definitieve keus kunnen maken tussen het aanbod van die leden, die –in haar beleving- aanspraak konden maken op de Navette Trofee. Derhalve is deze waardevolle waarderingsprijs dit jaar niet uitgereikt.

De criteria, geldend voor deelname aan de fotowedstrijd, bleken de jury voor grote problemen te hebben gesteld. Verderop in dit Magazine verhaalt de jury-voorzitter zelf over zijn ervaringen.

Nadien werden de heren Val van Dam en Sebastian Tjeerde bedankt voor hun inzet, en beëdigd in de jury van de Fotowedstrijd 2012.

Tijdens de Rondvraag is Ton Baas bedankt voor zijn inzet en inbreng in de Evenementen-commissie.

Tweedens de weergave van de ervaringen van Frans Hijmans tijdens zijn omzeiling van Ierland. Een reisverslag over rotsachtige kusten, schitterende wateren, lieflijke havens, maar ook trips over land, goed maar ook slecht weer, cultuur-historische indrukken, politieke incidenten, plezierige contacten en avonturen met opstappers (waaronder ook WCN-leden), en een helaas weinig opbeurende kennismaking met leden van de Engelse Westerly Owners' Association. In zijn algemeenheid een mooi

verslag van een indrukwekkende reis, die niet alleen nautisch, maar in alle opzichten zeer de moeite waard was mee te beleven. De geo-sociale achtergrond van Frans zorgde voor belichting van een aantal facetten vanuit een onverwachte, zeer interessante hoek.

Dat de reis uiteindelijk een ander einde had dan door iedereen werd verwacht, komt omdat Frans zijn Westerly Pentland "Gwaihir", nog vóór de omzeiling van het eiland helemaal was volbracht, wist te verkopen.

Verderop in dit Magazine leest u een persoonlijke beleving van één der toehoorders.

Derdens bleek het diner uitstekend verzorgd. À la carte gaf voldoende keuze, en met zo'n 20 eters waren de tafels goed bezet. Het was een zeer geanimeerd samenzijn, dat alleen ophield te bestaan door de te snel voortschrijdende tijd.

Vierdens is er de op te vullen tijd tussen de geplande componenten door. Het belang van deze momenten is niet goed te meten, maar de gretigheid waarmee de aanwezigen met elkaar in gesprek raakten en bleven, spreekt boekdelen.

Alle 4 componenten waren uitstekend verzorgd.

Ik dank dan ook de leden voor hun aanwezig zijn, en hun open en kritische bijdrage aan de ALV.

Ik dank Frans Hijmans voor het presenteren van zijn aanlokkelijk Iers avontuur.

Verder natuurlijk de kok en overig personeel van Poelzicht.

En uiteraard alle aanwezigen voor hun bijdrage aan het creëren van de méér dan gezellige sfeer van dit WCN evenement.

Daarnaast een specifiek woord van dank voor de Evenementencommissie, die deze hele dag in het vat gegoten heeft

Tjerk Tjeerde
voorzitter.

Uitslag Fotowedstrijd 2011.

door jury-voorzitter Val van Dam.

Het zit 'm altijd in de eerste.

Als je al stotterbenend naar een podium bent gestrompeld, je ziet al die verwachtingsvol naar jou opgeheven koppies, stik je er bijna in, in die eerste zin.

Als de maestro roept, dat de dames en heren hun plaatsen in moeten nemen, en jij de dans moet openen, heb je het gevoel dat je benen kauwgom zijn, je weet dat tientallen ogen nauwkeurig kritiserend kijken naar jouw eerste pas.

Als je nog helemaal haarprikkels hebt van je nieuwe liefde en wat wazig bent, maar je nog niet zeker van d'r bent, dat in een puntig gedichtje wilt vangen, maar bang bent de verkeerde toon te pakken en haar af te stoten, dan kun je uren naar het papier zitten te staren, zoekend naar dat eerste woord.

Als je vol goede bedoelingen en overmoedig iets bedenkt, om de

leden van een specifieke club wat nieuws te geven, moet dat het doen, het eerste thema.

Maar het begin is er, de eerste is overleefd.

De eerste fotowedstrijd, het thema, de uitslag, de trofee en de prijswinnaar. De regels waren simpel gesteld: digitaal, aan Westerly's gerelateerd. Geen precieze uitsluitingen, geen technische volmaaktheden. Twee foto's per man maximaal. Een onderschriftje zou het ook wel doen. Wel binnen het seizoen!

Bij alle schijnbaar eenvoudige gestelde dingen zit altijd een venijnigheidje, een klein landmijntje, een struikeldraad, of ziets. In deze "eenvoudige opgave" was dat verwoord in punt vier van de spelregels: *de foto's moeten het ultieme Westerly gevoel weergeven*

Want wat is een gevoel? Een boot of een schip blijft tenslotte gewoon een dood ding, nou ja, wel altijd vrouwelijk natuurlijk, je weet zelden waar je aan toe bent, of hoe ze reageert. En kost minstens evenveel, hoewel ... soms minder!

Dat je een gevoel voor iets hebt, okay. Dat druk je uit in mooi, afschuwelijk, gehecht zijn aan. Maar dan moet het ook nog het Westerly-gevoel hebben. Er zullen weinig mensen zijn, die een Westerly mooi zullen noemen. De Lada onder de zeilboten is een bekende vergelijking. Op zich geen gekke, mag een Lada dan vierkant en plomp zijn, het is een ongelooflijk sterk barrel. Het gezegde heerst: "hoe harder-ie rammelt, hoe beter-die loopt!" Het laatste is niet alleen van toepassing op een Westerly, hoewel, er zijn wel eens Westerly's gehoord, waarvan de motor uitsluitend stervensgeluiden uitstootte.

Ziedaar het probleem, waar inzenders en jury zich voor zagen gesteld. Misschien was het aantal inzendingen daarom wat beperkt. Daarentegen waren er op zich toch interessante foto's onder, de juryleden hebben daar wel van genoten.

De winnende jury-foto op het voorblad heeft de oplettende lezertjes vast al even de wenkbrauwen doen fronsen en tot enige beschouwende gedachten gevoerd. Wat ...?

Alle ingezonden foto's zijn nog te vinden op onze site, onder het tabblad Fotowedstrijd/De Foto's. Pak ze er even bij, en volg de harde strijd, die de jury soms in zichzelf verdeelde, en soms tot een plotse eenduidigheid deed komen. Want dat kunnen wij U verzekeren, lezer, de verplicht vrijwillige jury heeft heel wat uren verdaan met het beoordelen. Ellenlange e-mails raceten door de glasvezelkabels over en weer, motivaties, afkeuren. De waarom's en daarom's waren legio. Het oordeel van de niet-omkoopbaar gebleken jury, zoals uiteindelijk op tafel lag, zag er dan ongeveer zo uit:

Derde plaats: *"Wachten op rustiger weer"*. De hele foto is een heerlijk rommeltje, precies zoals elk zeilschip, touwtjes, lijnen, uitrustingstukken. Een zeer geordende chaos. Ze liggen daar samen schip te zijn, als het paarden waren zouden ze hoevenkrabbend op hun beurt liggen te wachten.

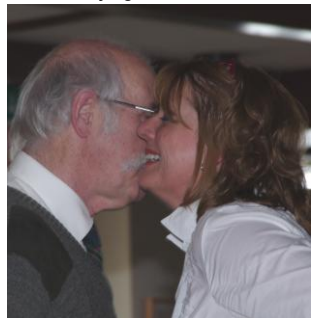
Tweede plaats: *"Waiting for the tide"*. Hoe langer je naar die foto kijkt, hoe meer er een beeld van onverzettelijkheid boven komt. Die tobbe ligt niet, nee, die staat daar gewoon in de drets en de bagger, kop hoog in de wind, zo van *"ik zit hier nou wel even, maar hou me maar eens tegen!"*

Eerste plaats, in de jury onderling het hardst bevochten, *"Het tij wacht niet"*. Het wat bevreemdende van die foto is de titel. De jury ziet niets, wat met vallend of komend tij heeft te maken. Het schip is kennelijk onder zeil, kijk maar naar de stand van de stuurboordlier. De motor draait ook, of de toerenteller is kapot. Wat we wel zien is een vrouw in zeilpak en zwemvest, languit op één van de banken in de cockpit. Ze slaapt, dat is duidelijk, gewoon op de rug, hoofd en schouders op een zitkussen. Het frappante zit 'm in de stand van de benen. Het ene ligt gewoon rechthoekig, maar het andere ligt omhoog, een beetje om de zeekering gekruld, alsof ze zich in de slaap nog vastklampt aan iets waar ze het volste vertrouwen in heeft: *die plompe, maar o zo sterke en onverzettelijke Westerly!* (Als je dat ziet, denk je onwillekeurig weer even aan die Westerly, die voortijdig in de buurt van de Cabo Verde verlaten wordt, maar -onverzettelijk als ze is- in haar eentje de hele oceaan oversteekt en overleeft).

Het enige kleine puntje (we blijven muggezifters) nog even: De kleur van lipstick en zwemvest komen niet overeen.

Omdat de reglementen niet voorschrijven, dat deelnemers geen foto's van zichzelf mogen inzenden, gaat deze prijs naar Gina Versluis.

Staan de laatste ALV werd de winnares de wisseltrofee overhandigd -haar op het hart drukkend er zuinig op te zijn- en een levensgrote uitgave van de winnende foto.

It giet oan!

Die kreet, synoniem aan zoveel opwinding, is wat de Elfstedentocht betreft, uiteindelijk niet gehoord, 't ging weer eens niet door.

Wat wel doorgaat is onze **Westerly Fotowedstrijd 2012**. De eerste poging tot een echte fotowedstrijd, compleet met jury, prijs en wisseltrofee, is geslaagd te noemen. Weliswaar niet teveel inzendingen, akkoord, maar elke beginstap is moeilijk, en iedereen kijkt graag eerst de kat uit de boom. Welnu, de brandweer is geweest, de kat zit veilig op de grond. Dus we kunnen er volop tegenaan!

Gewogen de reacties van een flink aantal leden op de laatste ALV, en meegenomen de verschillende onderwerp suggesties die werden gedaan, met daarbovenop de vele enthousiaste

voornemens van de talloze amateur-fotomakers om dit seizoen toch beslist ook in te zullen zenden, kon op de ALV 2012 niet anders dan worden besloten er definitief mee door te gaan. Met die fotowedstrijden, bedoelen we dan natuurlijk.

Vanzelfsprekend moest er een thema worden gevonden, dat voldoende rek biedt, en waar je niet zo heel erg over hoeft te denken of je dat nu wel in de zoekers van je cameraatje hebt gevangen.

Daarom het nieuwe thema: **“Vanuit de kuip gezien”**.

En omdat we nu eenmaal een land zijn vol regeltjes, wetten die zeggen wat mag, dus verplicht is, wat niet mag, dus waar gedoogregels voor bestaan, zijn er voor dit seizoen ook weer regels van toepassing. Daar houden wij U streng aan!

- De plaatjes moeten in het thema **‘Vanuit de kuip gezien’** zijn te vertalen
- Ze moeten absoluut herkenbaar Westerly gerelateerd zijn.
- De foto's moeten in het seizoen 2012 zijn gemaakt
- Twee mag, maar meer mag nou weer niet.
- Ondertiteling bij een foto is niet verplicht, maar wel erg leuk.
- Inzending sluit onherroepelijk, definitief en heel strikt op 24 december.
- Bij voorkeur digitaal in te leveren bij de Webmaster WCN, die ze meteen op de site plaatst.
- Voor een fraai beeld, dat je alleen *“analoog”* hebt, kan misschien een uitzondering worden gemaakt, als de afdruk maar scherp is.
- De maker van het winnende shot mag één heel jaar naar de wisseltrofee kijken.
- Die foto zal het omslag van het Westerly Nederland magazine in full colour sieren
- De naam van de winnaar zal voor eeuwig (da's toch wel wat lang) geroemd worden in de annalen van de club
- Juryleden zijn van deelname uitgesloten
- Over de uitslag mag niet worden gemopperd: het oordeel van de zeer objectieve jury is heilig.

Er wordt uitgekeken naar Uw treffende belevenissen, de jury heeft bijna niet genoeg geduld om een heel jaar te wachten.

Langs Ierse Kusten.

Een weergave van de presentatie van Frans Hijmans in zijn Ronde van Ierland

Vaalheid, grauwheid en een gelaten moedeloosheid, dat is de indruk, die je krijgt van Ierland, als je er een tijdje ronddoelt. En ontdekt, dat die als echt verkochte vrolijkheid, vertaald in het zingen van oude balladen onder de tonen van een rammelende Keltische harp en een onveranderlijk vals gestemde vedel, en het snoeven over nooit gepleegde heldendaden, zich louter beperkt tot de kroeg. Waar hun whiskey onder moet doen voor de meer sublieme Scotch. Gewoon omdat in de laatste meer turf, schapenmest, goar en honing zit, meer lef dus. Dat hun gevoel van minderwaardigheid, dat idee van onderworpenheid, van slaafsheid, vooral gevoed door de almacht van de lokale clerus en de bedreigend opgelegde eis tot blind gehoorzamen aan pauselijk Rome, wat in alles doordrongen is, het karakter beheerst. Zich vertaalt

in die onberedeneerde onverdraagzaamheid tegenover anders gelovenden, die kennelijk synoniem is aan alle strikte godsdienstige overtuigingen. Leidend tot een ongekend groot aantal kroegen en prostituees van alle soorten, waarin ze kunnen vluchten en zwelgen in hun zelfbeklag.

Waarschijnlijk het enige land ter wereld, dat het begrip "Grey Hours" hanteert. Grey Hours betekent, dat de tijd die je nodig hebt om je te nestelen, nadat je officiële werktijd is begonnen, wordt betaald volgens een aparte sleutel. Stel, je begint om acht uur. Dan zit je inderdaad op je plaats. Maar je moet nog even wat bijkletsen met je collega's, nog even de krant doornemen, je rug krabben of je make-up bijwerken. Daar heb je dan tien minuten voor, die tijd wordt niet voor de volle maar voor vijftig percent betaald. Dat herhaalt zich na iedere pauze: grey hours. Onnavolgbaar.

Frans Hijmans heeft in zijn betoog geprobeerd een ander Ierland voor ons te tekenen. Hij schilderde een land met nieuwsgierige, maar onvoorstelbaar hulpvaardige mensen. Zo van: *Zit je daarmee? Of heb je dat niet goed? Regel ik even voor je.* Dat even regelen is te vertalen in uren crossen in rammelende vehikels over de doorgaans te smalle wegen, om nou net dat onderdeel gemaakt te krijgen, waardoor jij omhoog zit, en dan ook nog tegen de, bij ons vaker beloofde maar minder vaak gekregen, vriendenprijs.

Frans tekende het land, de kusten en de bedrieglijke fjorden, in Ierland Lochs of (meer Keltisch) Straths geheten. Bezaaid met venijnige klippen en lage, net onder water liggende basaltribben. Met wel wat betonde markeringen, maar soms tamelijk onzichtbaar ver uit elkaar.

Westerly Club Nederland

Wat Frans nog meer sterkte in zijn -uit brede ervaring opgedane- mening, dat het allerbeste navigatie-instrument daar niet geavanceerder is dan een gewone, maar goede verrekijker.

Knap projecteerde hij eerst een Google-tje van de baai, waar hij het over wilde hebben, omdat het dan in een plan-foto te laten zien. Wat je dan zag leek vaak meer op een Olympische slalom ski-baan dan een vaarwater. Het idee alleen al om daar doorheen te moeten sturen bezorgt je kleffe handpalmen, en je begrijpt de waarde van een goede kijker daarin. En dan heb je nog een motor in het achteronder liggen, waar men het vroeger alleen op zeil moest doen. Als je met een beetje scheef hoofd zo'n baai bekijkt, kun je je heel goed voorstellen dat de Ierse piraten en jutters daar altijd buit hadden: geen enkel schip overleefde die helletocht naar een verwachte, maar absoluut nooit te bereiken geborgenheid van een beschutte baai!

Luisterend naar Frans en je die kusten, vanuit zijn betoog, voor de geest halend, was het gemakkelijk te vergeven, dat hij zich af en toe misschien een beetje te veel herinnerde van dat ruige, onverdraagzame Keltenland, en wat vager werd.

Het was misschien toch zijn laconieke, af en toe schokschouderende manier van vertellen, die het zo zeer het aanhoren waard maakte.

Val van Dam

Uit de Evenementenhoek

Onderstaand treft u aanvullende informatie over de georganiseerde tochten voor 2012.

Hemelvaartweekend 17 t/m 20 mei 2012

Hemelvaarttocht Zuid

Omdat de Garnalentocht de afgelopen jaren door slechte weersomstandigheden steeds geen doorgang heeft kunnen vinden, heeft de Evenementen Commissie besloten om de tocht dit jaar niet in september te organiseren, maar te combineren met de Hemelvaarttocht. Dit betekent dat we op donderdag 17 mei verzamelen in de Roompot (of Betonhaven bij Neeltje Jans) en op vrijdag 18 mei het zeegat uit gaan. Volgens een oude traditie (die trouwens de laatste jaren een beetje verwaterd is door slechte weersomstandigheden) lopen we dan in de loop van de middag de haven van Blankenberge binnen om daar 's avonds gezamenlijk de traditionele maaltijd nuttigen.

Tussen 06:45 uur en 12:00 uur loopt de stroom de -voor ons- goede kant op, dus vertrekken we rond 07:00 uur om vóór 08:00 uur door de sluis te zijn.

Aangezien de afstand Roompot sluis < >Blankenberge circa 30 mijl bedraagt wordt het dus een echte dagtocht.

Op zaterdag 19 mei varen we terug naar de Zeeuwse wateren, om iedereen de kans te geven om in de loop van de zondag weer aan te meren in de thuishaven.

Aanmelden voor deze tocht kan bij één van onderstaande contactpersonen

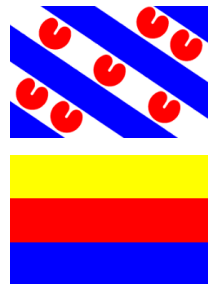
Wini Goedegebure	T: 0113-211148,	E: cwmtagoe@zeelandnet.nl	M: 06-11349101
Cees Beije	T: 0113-340675	E: cbeije@hetnet.nl	M: 06-24648277

Hemelvaartweekend 17 t/m 20 mei 2012

Een noordelijke Hemelvaart Noord.

Waar we ons vorig jaar hoofdzakelijk ten zuiden van Enkhuizen ophielden zal dat dit jaar ten noorden zijn.

Voorlopig programma: verzamelen op Hemelvaartdag in het knusse oude haventje van *Hindeloopen*. Vrijdag al dan niet in "wedstrijdverband" naar *Marina Den Oever*, waar we een mooie plek hebben voor het "pooled dinner". Zaterdag naar *Enkhuizen*, ditmaal naar de Oude Haven, waar we pal voor restaurant Markerwaard kunnen liggen, alwaar we ook dit jaar weer het gezamenlijke diner (met uiteraard de prijsuitreiking) plannen.

Aanmeldingen via de WCN website of direct bij Ron Bakker (06-54273202 of ron.anne@telfort.nl).

Westerly Club Nederland

Korte Engelandtocht 15 t/m 24 juni 2012

Ook dit jaar staat deze klassieker weer op het programma. Op zaterdag 16 juni vertrekken we uit Nederland (Roompot, IJmuiden, Den Helder) naar de overkant. En op zaterdag 23 juni bent u weer terug in Nederland.

Als u voor de eerste maal wilt oversteken naar Engeland, dan is dit de manier om in clubverband ervaring op te doen. U doet ervaring op in getijgevoelig gebied met wandelende zandbanken. Verstild oost-Engeland met echt zeezeilen.

Het plan is als volgt:

- vr 15/6 naar verzamelplaats.
- za 16/6 oversteek naar Suffolk Yacht Harbour (River Orwell)
- zo 17/6 later op de dag op de boeien en dus een biertje bij Pin Mill (River Orwell)
- ma 18/6 naar Woodbridge (River Deben); de "steigerborrel"
- di 19/6 naar Lowestoft
- wo 20/6 oversteek naar Scheveningen
- do 21/6 in Scheveningen 's avonds gezamenlijk eten
- vr 22/6 terug naar uw vertrekpunt
- za 23/6 naar uw thuishaven

Zuidwesten wind Bft 4 is besteld.

Het rode diesel besluit in België noopt ons dat land te mijden.

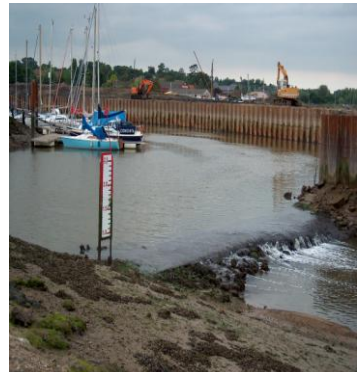
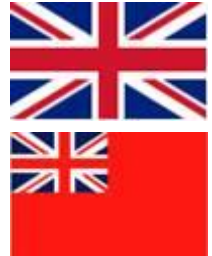
Mocht een palaver noodzakelijk blijken, dan worden de deelnemers geïnformeerd.

Aanmelden of meer informatie opvragen kunt u bij Sebastian Tjeerde (sebastian@tjeerde.com) of Gerard Versluis (gerard.versluis@hotmail.nl)

Tocht om de Noord nu in het voorjaar 1 t/m ... juni 2012

We houden de Tocht om de Noord dit jaar in het voorjaar, om een grotere kans te hebben op goed weer. Ook duurt de tocht iets langer om eventuele verwaaidagen of gezellige dagen op de eilanden te kunnen inpassen. De opzet van de tocht is ongewijzigd. We zullen in korte dag-etappes de Duitse en Nederlandse Wadden bevaren. Iedere dag overleggen we met elkaar hoe we het de volgende dag gaan aanpakken.

Het verzamelpunt is Lauwersoog en het verzamelmoment is vrijdagavond 1 juni. De tocht duurt ongeveer twee weken. De bedoeling is eerst naar de Duitse Wadden te gaan, bijvoorbeeld tot Langeoog of Spiekeroog, en dan in de tweede week naar het Nederlandse wad terug te keren.

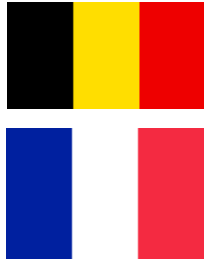
Omdat de tocht -als de stand van het tij het toelaat- helemaal over het Wad voert, is deelname beperkt tot schepen met een maximale diepgang van 1,20 m.

Minimum uitrusting een deugdelijk schip en drie voor het gebied benodigde zeekaarten. Ervaring is geen vereiste, een goed humeur en gevoel voor met elkaar wel.

Vragen aan of aanmelden bij Frans Hijmans 020-8450647 of f.hijmans4@upcmail.nl

WCN Zomertocht 2012 van 28 juli t/m 19 aug 2012

De vakantietocht van 2012 duurt 3 weken van 28 juli tot en met 19 augustus en zal gaan naar de Noord-Franse kust. Langs de kust varend komen wij o.a. in Oostende, Nieuwpoort, Duinkerke, Calais, Boulogne, Le Treport en Fécamp. Het einddoel zal zijn Honfleur, aan de monding van de Seine. Welke plaatsen wij op de heenweg aandoen en welke op de terugweg, hangt af van het weer en de stroom.

Wij streven naar dagtochten van gemiddeld 35 mijl, maar er zal ook wel eens een afstand van een kleine 50 mijl overbrugd moeten worden. In een aantal havens moeten wij bij vertrek en aankomst rekening houden met het tij omdat deze alleen rond de vloed in- en uitgevaren kunnen worden.

Verzamelpunt is de Roompot aan de Oosterscheldekering. Deelnemers aan de tocht worden tijdig geïnformeerd over uitrusting, informatie, kaarten en pilots. Een paar weken voor vertrek zal er een palaver zijn om -voor zover nodig- kennis te maken, de puntjes op de i te zetten en de situatie bij de beoogde havens te bespreken.

We peilen graag wie er belangstelling heeft voor deze tocht. Als u zich daarvoor voorlopig aanmeldt, betekent dat uiteraard niet dat u verplicht bent mee te gaan, maar wel dat u serieus belangstelling heeft.

Aanmelden bij of vragen aan Emiel Pyckevet (pyckevet@hccnet.nl)

Eigen initiatief leden

De Evenementen Commissie heeft de zware taak een aantrekkelijk programma van activiteiten te verzinnen, te ontplooiën en te organiseren, toegankelijk voor elke Westerly-zeiler binnen de Vereniging. In mijn ogen slagen ze daar al jaren jaar na jaar voortreffelijk in.

Het staat echter –dat moge ook al jaren duidelijk zijn, en er wordt ook gebruik van gemaakt- alle leden vrij daar in mee te denken en te doen. Even een mailtje of een telefoontje naar de EC, en uw idee krijgt de aandacht, die het verdient. Zo snijdt het mes aan twee kanten: we ontlasten de EC een beetje, en we voegen misschien iets toe aan het scala van activiteiten.

INTERNATIONALE AANDEURING		LICHTKARAKTER																															
Seconden		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
VO		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
G		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
VO(3) 15s		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
Q(3) 15s		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
VO(6) LFI 15s		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
Q(6) LFI 15s		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
VO(9) 15s		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
Q(9) 15s		o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	
FL 15s																																	
LFI 15s																																	
FL(2) 15s																																	
FL(3) 15s																																	
FL(4) 15s																																	
ISO 2s																																	
ISO 4s																																	
ISO 6s																																	
ISO 8s																																	
ISO 10s																																	
OC 4s																																	
OC 6s																																	
Mo ABS																																	
F																																	

Nachtvaren

Vorig jaar was er zo'n actie, genaamd "Nachtzeilen". Iedereen heeft kunnen lezen, hoe het er op de Oosterschelde aan toe is gegaan. Nu ligt de Oosterschelde een heel eind zuid rijden van Utrecht. En is de vraag gerechtvaardigd, of er zich deelnemers gemeld zouden hebben, als dit nachtvaaren herhaald zou worden in het IJsselmeer- of Markermeergebied.

Nu speel ik met het idee om eenzelfde oefening te laten plaatsvinden in het noordelijk vaargebied. Ruwweg betekent dat het volgende: een weekend in september, op zaterdag vroeg in de middag aan boord, reis voorbereiden, een hapje eten in een eenvoudig etablissementje, wachten tot het donker wordt, en dan de trossen los. Het betekent verder diep in de nacht weer meren, en besluiten om aan boord te slapen danwel naar huis te gaan.

Maar voor er begonnen wordt met organiseren, is er de vraag of er animo voor is.

De vraag is als volgt: als er (mede-)leden zijn, die hier graag aan deel zouden nemen, meldt dat dan aan Tjerk Tjeerde, 015-2614075 of tjeerde@hetnet.nl.

SAR

Soms vallen er mensen overboord. Wat er dan gebeurt, Tja, wie weet dat eigenlijk? Privé hebben we dat een keer getest. Met verrassende uitkomsten. Niet alleen uw persoonlijke ervaringen met in het water terecht komen en liggen, maar ook het redden, en het weer aan boord nemen zullen aan bod komen.

Graag zou ik dat in Verenigingsverband willen herhalen. In volle zee- en/of winterkleding in volstrekt gecontroleerde omstandigheden, met een acceptabele watertemperatuur, en een terug-aan-boord-komen-garantie over boord springen. Eens kijken of u uw routine aan boord aanpast naar aanleiding van uw ervaringen.

Ruwweg betekent dat het volgende: op een zaterdag in september in de ochtend aan boord met zee/winterkleding (èn een volledige set droge kleding!), de oefening, en als we weer warm zijn mogelijk een hapje eten in een eenvoudig etablissementje aan wal.

Maar voor er begonnen wordt met organiseren, is er de vraag of er animo voor is.

De vraag is als volgt: als er (mede-)leden zijn, die hier graag aan deel zouden nemen, meldt dat dan aan Tjerk Tjeerde, 015-2614075 of tjeerde@hetnet.nl.

Droogvallen

Westerly is het merk schip, dat bekend staat om zijn kimkielers. En die zijn er niet alleen om de diepgang te beperken, maar juist om er mee droog te vallen. Er zullen een hoop kimkielers gevaren worden door leden van de WCN. Dus zullen er een hoop zijn, die dat droogvallen wel eens willen proberen.

Graag zou ik een dergelijke exercitie willen organiseren. Afhankelijk van de deelnemers kan dat in Nederland gelukkig in het noorden (Waddenzee) en in het zuiden (Oosterschelde, Westerschelde).

Ruwweg betekent dat tijdens een weekend -of zelfs een dag extra-, mogelijk in september, verzamelen met uw schip, wat theoretische voorbereiding, en dan het getijdewater op, wachten op lager water. U valt droog, en kunt foto's nemen van uw trotse bezit, terwijl het droog staat zonder hulp van kraan of hellingwagen.

Maar voor er begonnen wordt met organiseren, is er de vraag of er animo voor is.

De vraag is als volgt: als er (mede-)leden zijn, die hier graag aan deel zouden nemen, meldt dat dan aan Tjerk Tjeerde, 015-2614075 of tjeerde@hetnet.nl.

WCN secretaris gezocht

Sedert 2006 heeft Jaap Riesenkamp gefungeerd als secretaris van de WCN.

In deze 6 jaren was hij onze vertrouwde correspondent naar nieuwe leden, verzorgde de “nieuw lid pakketjes”, worstelde hij met al dan niet doorgegeven wijzigingen in onze ledenadministratie, voorzag de verschillende penningmeesters van de juiste gegevens voor de incasso van de contributies, nam de correspondentie namens de vereniging waar, en verzorgde de stickers en postzegels voor het verzenden van het Magazine, nadat het bij de drukker gereed was gemeld. Nu dan heeft hij kennis gegeven van het voornemen zijn opdracht terug te willen geven en zijn plaats in het bestuur graag per verenigingsjaar 2013 ter beschikking te willen stellen aan een opvolger.

Het bestuur van de WCN zoekt derhalve leden die geïnteresseerd zijn in een bestuursfunctie, waarbij het toebedelen van de portefeuille van secretaris niet geheel onwaarschijnlijk zal blijken te zijn.

Geïnteresseerde leden worden dringend verzocht zich te melden. Dit kan bij Jaap Riesenkamp (jacobusriesenkamp@wanadoo.nl) of bij de andere leden van het bestuur.

Laat de WCN-leden niet zonder spel binnen de vereniging!

Tjerk Tjeerde

tjeerde@hetnet.nl

Versterking bezetting Evenementencommissie

Tijdens die ALV reageerden drie leden, en meldden zich spontaan aan voor een structurele bijdrage aan het Evenementen-gamma. Zo lijkt een –voorlopig- afdoende antwoord te zijn gegeven op de smeekbede “*Bezetting Evenementencommissie*” in het voorgaande Magazine.

Ook lijkt daarmee de onevenredigheid tussen de vertegenwoordiging voor evenementen in het noorden en in het zuiden in balans te zijn gebracht.

In het colofon achterin dit Magazine ziet u de huidige samenstelling van de EC. Proficiat met zo'n bezetting. En dank aan de leden, die zich inzetten om ieder jaar weer een groots Evenementen-programma ontwikkeld te krijgen!

Het betekent overigens niet dat u kunt stoppen met het verzinnen van eigen initiatieven. Meldt ze bij de EC, vraag ondersteuning (en budget!) en/of laat ze organiseren.

Bedankt voor uw inzet.

Tjerk Tjeerde

voorzitter

Technische dag “Zwaar weer Zeilen”

Op 17 maart j.l. realiseerde een grote groep WCN-leden zich dat het weer in Nederland niet altijd overeenkomt met de wens. Het waait ook wel eens harder, en daar wilden de aanwezigen méér over weten. Niet geheel toevallig was ook aanwezig Klaas Jan Hoeve, in de zeilwereld bekend van het schrijven van een aantal boeken over zeilen, als redacteur van het blad *Zeilen*, en bovendien als iemand met veel ervaring in zeilen in zwaar weer.

Aan de hand van een aantal indrukwekkende foto's en filmpjes werd getoond, hoe “zwaar weer” er op zee uitziet. Een groot aantal tips en trucs om zoveel mogelijk heelhuids de storm te overleven, passeerde de revu. En ja, los van hoe je een try-sail zet, of hoe je omgaat met een paraplu drijfanker, er kwamen ook een prettig aantal herkenbare en bevestigende items voorbij. Intuïtief ga je natuurlijk altijd voor een lijflijn, neem je golven recht op het voorschip, of rij je de zee af met de golven recht vanachter. En zorg je voor voldoende snelheid om de boot handelbaar te houden.

In de schaalvergroting zit hem het dilemma: Bft 11 op de zuidelijke Atlantische Oceaan zal niet ieders ambitie zijn. Aan een drijfanker heb je ook niets als je met Bft 8 het Molengat door moet.

De belangrijkste aanrader, en dat was ook meteen de eerste die werd gepresenteerd, was: probeer te voorkomen dat je in die omstandigheden verzeild raakt! En die aanrader sprak vele aanwezigen aan, gezien het tempo waarmee de veilige thuishaven (de bar) bezocht werd in de pauze.

Toch was het verhaal goed om weer eens te horen. Veiligheid onderweg wordt ineens weer een ongehoord belangrijk onderwerp.

De discussies daarover tijdens het afrondend barbezoek waren talrijk. En ook hielden ze niet op tijdens de “inside barbecue”.

Het was weer zo'n happening, waarvan ik denk: “die had ik niet willen missen”.

Daarvoor dank ik dan ook Gerard Versluis, die verantwoordelijk was voor deze hele organisatie.

Er is echter ook een maar ...!

Maar ...

Gerard Versluis is nu ongeveer 15 jaar intensief betrokken geweest bij de TC, en bij de organisatie van zo'n 13 meer of minder technische activiteiten. Hij laat weten in dit kader eind 2012 graag een stap terug te willen doen.

De WCN zoekt derhalve naar (een) opvolger(s), die de leden van de WCN kan/kunnen laten kennismaken met onderwerpen, die affiniteit hebben met de techniek van het hebben van en omgaan met een boot.

Enthousiaste leden kunnen contact opnemen met Gerard Versluis (of met ondergetekende) voor meer informatie.

Overigens blijft Gerard wel actief als archivaris, bibliothecaris en webmaster van de WCN-site.

Tjerk Tjeerde

015-2614075

tjeerde@hetnet.nl

Over schippers en scheepsnamen

op initiatief van Tjerk Tjeerde

Een interview met Bart Kuiper van de Westerly Centaur "Going Walkabout"

1. Wanneer ging water een rol spelen in je leven?

Ik werd als kind al "beïnvloed" door allerlei foto's van mijn ouders in zeilkano's, zeilboten en een motorboot van opa. Vaak moest ik hêt familieverhaal aanhoren, dat ik als peuter letterlijk onder water tussen de wal en het schip gevallen was en dat ik aan mijn haren naar

boven getrokken ben. Maar water ging bewust een rol spelen toen ik rond mijn 12^e jaar samen met mijn broer een zeilbootje kreeg, waar ik tot mijn achttiende vele uren in gevaren heb en mooie tochten in Friesland gemaakt heb.

2. Hoe is het zeilen in je leven gekomen?

In een zeilboot (Koralle) van 4,10 meter met kimwaardjes kregen mijn broer en ik van mijn vader een beetje les. Wij woonden 20 km van Giethoorn af en we zijn er vaak naar toe gefietst om op de Beulakker te zeilen. Ouder geworden kreeg ik andere interesses. Wel bleef ik lid van de Waterkampioen. Toen mijn kinderen wat meer konden dan kruipen, was de tijd gekomen om de boot uit de schuur te halen, te lakken en om ook hen het zeilen te leren. Al gauw voeren ze rond in het bootje waar ik al die jaren plezier aan beleefde. Het idee van zeezeilen kwam alweer omhoog borrelen, maar ik zette het van mij af, aangezien ik het 'te druk' had. Ware het

niet dat een collega van mijn werk een Centaur "over" had. Na rijp beraad met de achterban kocht ik de "Bekeh", later de "Going Walkabout".

3. Wanneer kwam het 'grote werk' in zicht?

Ik droomde in de tijd van de Koralle van het zeezeilen, en had al een boot uitgezocht die mij ideaal leek. Wadden, Noordzee, eventueel Noorwegen? Later bleek dat het de Centaur was, waar ik nu (toevallig?) in vaar.

Het "grote werk" was al gauw in de eerste instantie het IJsselmeer. Dat was al een hele ervaring, en ik wist daardoor en door de Waterkampioen (als droogzeiler), dat als je echt wil zeezeilen, je je daar goed op moet voorbereiden. Ik trok de stoute schoenen aan en meldde mij bij de WCN -waar ik lid van was- om de korte oversteek naar Engeland te maken. Ik

had de mazzel om een aantal jaren bij een ervaren, kritische schipper en bemanning ingedeeld te worden, die er voor zorgde dat ik veel leerde, en er ook van overtuigd is dat zeezeilen een serieuze, maar leuke aangelegenheid moest zijn. Overigens wil ik wel opmerken, dat ik nog steeds als schipper een droogzeiler ben, aangezien ik nog steeds niet op eigen (kim)kielen ben overgestoken, maar slechts als opstapper. Dus het echte grote werk moet dus nog beginnen. Maar wat heet.... Elke keer een grens verleggen is ook werken aan het "grote werk".

De hamvraag komt nu:

4. Hoe komt iemand op het idee zijn/haar Westerly "Going Walkabout" te noemen?

Zeilen is niet alleen in een bootje van A naar B varen. Er is meer, wat dan ook, en een naam moet, naar mijn mening, je gevoel uit kunnen dragen. In de Drentse hoofdvaart voeren vroeger vrachtschepen met namen als: "Vertrouwen", "Verwachting", "Zorg en Hoop", etc. Machtig mooie namen, die een betekenis uitdrukken. Zo moest ook mijn scheepsnaam iets van mij uitdrukken. De oude naam zei mij niets. Going Walkabout is in feite een begrip, een gevoelskwesitie. De betekenis ervan zijn in feite twee versies: De makkelijke en de moeilijke: De makkelijke versie betekent een trip of een reis maken.

Op mijn 10de en later ben ik een half jaar in Australië geweest en kwam ik toevallig in aanraking met de oude levensfilosofie van de oorspronkelijke bewoners daar. Die mensen hebben voor ons een afwijkend, basic, oud denkpatroon en leven (leefden) dicht bij de natuur, in familie-verbanden, in spirituele zin en respectvol voor alles wat de aarde voortbrengt

(vgl. als indianen in Noord Amerika). Zo ook "Walkabout gaan". Walkabout gaan is voor de Aboriginals iets heiligs, waarbij het gevoel in hun levenshouding, jacht, respect en eerbied voor de natuur en naasten, man worden, ervaring opdoen, het "klein" zijn, het grote onbekende betreden, zintuigen ontwikkelen, het één zijn met de natuur, heldendaden verrichten, etc., samenkomen in een trektocht door de bush, om er iets uit te halen en te leren en dat weer te nutte te maken voor jezelf en de clan.

De Aboriginals "gaan Walkabout" en ook ik soms: wat de betekenis precies inhoud, hangt voor mij van de reis af en is van te voren moeilijk te voorspellen en absoluut subjectief. Hoewel ik altijd opteer voor de moeilijke versie, ben ik soms geneigd te kiezen voor de gemakkelijke versie; zeker als het allemaal niet zo gaat zoals ik wil, b.v. bij zeeziekte of tegenslag, maar dat is nou net niet de bedoeling. ☺

5. Bemanning en tochten: toekomstplannen?

Ik heb allerlei vage dromen en plannen, maar ik ben afhankelijk van mijn omgeving, dus spreek ik ze niet uit, omdat ik weet dat het nog niet reëel is. Zeilen kost veel tijd, dus waag ik het niet om verder te gaan dan een paar maanden vooruit te denken. In ieder geval is de planning dat ik meedoe aan de korte oversteek naar Engeland op eigen kiel. Daarna zien we wel weer verder. En als droom hou ik maar vast aan de droom toen ik in het kleine zeilbootje op de Beulakker voer.

Belofte maakt schuld

In de najaarsnummers van 2008 en 2009 deed John Smit verslag van zijn voornemen zijn Centaur zeilboot te transformeren naar een Centaur motorboot, en gaf hij zijn eerste –ruw weer- ervaring weer. Hij zou ons op de hoogte houden, en ziehier het vervolg.

U heeft altijd nog een vervolgverslag van mij te goed.

"Hoe is het de Hooker CR 945 verder vergaan nadat het schip getransformeerd is tot Motorboot/"

Daar ik om gezondheidsredenen een redelijk lange tijd uit de running ben geweest, is er van varen vanaf 2009 tot nu toe niet veel terecht gekomen. In 2010 een enkel klein dagtochtje en een tochtje heen en weer naar Marken was alles. Ja, en 2011 begon eigenlijk niet veel beter. Vanwege mijn fysieke toestand is het niet meer mogelijk om alleen te varen, dus ben ik afhankelijk van anderen. Maar gelukkig heb ik een paar fijne dochters, die zich om beurten "opofferen". Vooral mijn jongste dochter en haar nieuwe partner zijn wild enthousiast geworden en nemen de "Hooker" zo'n beetje over. Nog wel als motorboot, maar ze zijn van plan om de mast er weer op te zetten en om er weer mee te gaan zeilen.

Twee kleine tochtjes wil ik U niet onthouden.

a. Een maand geleden vroeg ik mijn jongste dochter en haar partner om een dagje mee te gaan varen.

"Even een visje eten op Urk en dan weer terug?"

Dat was op een vrijdag, prachtig mooi weer en een heerlijk tochtje naar Urk. Omdat we het alle drie zo naar ons zin hadden, werd er besloten om op Urk te blijven en eventueel de volgende dag terug te varen.

We hadden wel niets bij ons, maar dat was snel opgelost. Een paar tandenborstels zijn zo gekocht en een beetje eten en drinken ook. Mijn pillen moesten maar even een paar dagen wachten! Maar al pratende zei ik toen, eigenlijk een beetje voor de grap: "Als we nu morgen eens naar Enkhuzen varen en dan zondag weer terug! Wat denken jullie daarvan???" Ze waren allebei meteen vóór het voorstel. En zo is het gelopen. Onverwachte dingen kunnen soms heel leuk zijn! Het resultaat van deze aktie is dat beiden vanaf dat weekend elk weekend naar de boot gaan. Weer of geen weer! In het weekend van 17 en 18 september zijn ze samen naar Enkhuzen gevaren, na een stoomcursus IJsselmeervaren van mij, onder andere om te weten wat ze moeten doen in een noodsituatie, bijv. als de motor uitvalt, een koersje uitzetten (om het Enkhuzerzand heen), over marifoon gebruik en nog een paar basis dingen die van belang zijn.

Misschien worden ze wel toekomstige WCN-Leden, wie weet!

b. Een paar weken geleden ben ik 4 dagen op pad geweest met mijn oudste dochter. De geplande tocht ging van Lelystad naar Ketelhaven (financieel, als lid, een prima haven om te overnachten met een zeer vriendelijk havenmeester hr. van Dijk!). Van Ketelhaven naar Elburg over de Randmeren. Afgemeerd langs de Gemeentekade. Prima stek. En vlak in de buurt van het historische stadje Elburg! Moeite waard om te bezoeken (hoeveel kustzeilers zijn er wel eens in Elburg geweest?).

Van Elburg de volgende dag richting Harderwijk over het Veluwemeer. Nu, daar begon voor ons het ruige werk! Normaal gesproken vaart men niet uit met een weersverwachting van 7 bft, met uitschieters naar 8 bft met hagel en onweersbuien!

Maar ach, je denk: ik vaar op het binnenwater en op de motor dat moet toch te doen zijn. Nou, dat hebben geweten! Wind en golven recht op de kop. Ik had er geen voorstelling van dat dat behoorlijk heftig kon zijn, maar..... we hebben doorgezet en het schip en bemanning hebben het prima overleefd! We waren ook het enige jachtje, dat aan het varen was! Vlak voor Harderwijk ga je dan over het aquaduct. In mijn beleving dacht ik dat dat een behoorlijke brede doorvaart zou zijn, maar dat bleek helemaal niet het geval te zijn. Toen we er overheen voeren, kon ik niet geloven dat dit het aquaduct was. Bij WV "De Knar" werden we gastvrij ontvangen.

De volgende dag moesten we weer richting Lelystad. We hadden het plan opgevat om dwars door Flevoland te varen via de verschillende vaarten. Zo gezegd, zo gedaan. Je gaat dan via "De Blauwe Dromer " (naam van de sluis!?) de polder in, met een verval van 5 meter. En dan kom je in een van die vaarten die je naar Lelystad brengen. We hadden geen idee hoe dat er uit zou zien. Die vaarten zijn niet al te diep, bij 1,20m

houdt het wel op, denk ik. Maar dankzij onze kimkielen steken we niet zo diep en is het goed te doen. Je vaart ergens in de middle of nowhere tussen bossen met dicht struikgewas ertussen, je hoort niets en in de verste verten zie je geen mens. Met een heerlijk zonnetje vaar je heel relaxed door een heel aparte omgeving. Met een beetje fantasie waan je je op een zijtak van de Amazone!

En zie je zo nu en dan apen tussen de bomen doorvliegen of krokodillen aan de oevers!. Vogels van allerlei pluimage, groot en klein. Onderweg ga je nog door een zelfbedieningssluisje. Kinderlijk eenvoudig te bedienen en het werk perfect. Pas in de buurt van Lelystad kom je weer in de bewoonde wereld, onder andere merkbaar door het overvliegen van vliegtuigen van het vliegveld van Lelystad.

Tenslotte via de Noordersluis de polder uit en dan zit je weer op het Markermeer. Nog even door de Houtribsluis en we zijn weer in onze thuishaven van de WV Lelystad.

Het was een aparte ervaring. Uiteraard heel wat anders als een tocht naar St. Petersburg of een Rondje Atlantic of door het Panamakanaal naar de Pacific of de Colin Archer of de Driehoek van de Noordzee, name it; maar toch heel leuk om te doen.

Misschien wordt het volgend jaar weer het IJsselmeer, de Waddenzee, Oost- of Zuidkust van Engeland, Duitse wadden en voor in de toekomst komt de Hooker misschien nog wel eens in het Oostzegebied. Wie weet, als die jongelui zo enthousiast blijven.

Voor een "oude" schipper toch een leuk idee om te zien dat zijn schip in goede handen is. Ben benieuwd wat de toekomst ons brengt.

John Smit, my the "Hooker" CR 945

Westerly World Wide

In ieder geval West-Europa.

Westerly is een wereldmerk. De Westerly is een wereldschip. Wij –van de WCN- weten dat natuurlijk al een poosje. We zijn echter niet de enigen, die dat weten, en ook niet de eersten. Daarvoor moeten we ons wagen aan de bakermat van Westerly: Engeland. De Engelse Westerly Owners' Association bestaat een jaar of 10 jaar langer dan de WCN, en is een geweldige vereniging met méér dan 3000 leden. Dus meer dan 3000 Westerly's staan bij de WOA geregistreerd. Het is de grootste merkenvereniging van jachten ter wereld.

Gerard Versluis en ik zijn ook lid van de WOA. En daar ons bezoek aan de –ook in Engeland voor een vereniging verplichte- Algemene Ledenvergadering in 2011 erg goed was bevallen, zijn we dit jaar ook weer afgereisd. Wederom was het RNLI opleidingscentrum in Poole gekozen als vergadercentrum: vergaderruimtes, restaurants en een 60 kamers tellend hotel maken, naast de uitgebreide indoor- en outdoor-trainingsfaciliteiten en opslagruimtes voor deze reddingsmaatschappij, deel uit van het complex, dat een halve woonwijk in beslag neemt.

220 (!) leden en medeleden hadden zich aangemeld, en dat was zelfs zoveel, dat de RNLI de bezetting van de vergaderruimte moest begrenzen tot 200 man, om de veiligheid te kunnen blijven garanderen. Maar mensen, wat was het –desondanks- druk! En dachten wij van ver te komen, de aanwezige Schotten kwamen van verder weg, en de Ieren kwamen zelfs per vliegtuig!

Rondom de vergadering was er een 2^e hands markt voor Westerly bootspullen (inderdaad, die waarmee u uw schuur hebt volliggen), een leverancier van scheepsmotoren, een tuiger, een plafondplakker en een scheepskussens-leverancier.

De vergadering zelf is strak geregisseerd, maar gelardeerd met de nodige humor, en geeft een aardig beeld van het enthousiasme, waarmee de club levendig wordt gehouden. Er wordt uitgebreid verantwoording afgelegd, maar er is zeker ook ruimte om te reageren vanuit de vergadering.

Onderdeel van de vergadering is het uitreiken van de nodige prijzen, voor bijvoorbeeld het beste reisartikel in het Magazine, het beste technische artikel, de best beoordeelde bijdrage aan het welzijn van de WOA, en de mooiste foto.

Een leuk moment –voor ons- was, toen de hoofdredactrice van het WOA Magazine het Nederlandse WCN Magazine aan de voltallige vergadering toonde, de kwaliteit roemde en meldde blij te zijn dat beide verenigingen ongeveer dezelfde ideeën hebben over de uitstraling van Westerly, en het bijbehorende Magazine. Een Engelse vertaling zou welkom zijn.

Het uitreiken van de fotoprijs was ook zo'n leuk moment. Want groot was onze verbazing toen Gerard Versluis voor zijn inzending de wisselbokaal voor de beste foto 2011 in ontvangst mocht nemen.

Hiermee verzekert de WOA zich in ieder geval van 2 aanwezige leden tijdens de Algemene Ledenvergadering 2013, want de trofee moet dan ook weer ingeleverd worden.

Na de vergadering gaf Marc Covell in een sprankelend overzicht zijn zeilleven weer: 2^e tijdens de Olympische Spelen open boot zeilen, deelnemer aan een America's Cup syndicaat, en Media Crew Member aan boord van de Russische deelname tijdens de voorgaande Volvo Ocean Race. U begrijpt, de begeleidende foto's en filmbeelden waren werkelijk uniek en spectaculair! Of ik zijn leven, in dit water, deze wind, de windstiltes, de zon, het ijs, het eten, de snelheid, het afzien, maar ook van het grote genieten, had willen leiden, laat ik maar even in het midden.

Na de vergadering was er gelegenheid een rondgang door het hoofdgebouw te maken. Uiteraard waren daar de nodige leslokalen met dummy-poppen, brancards, een volledige uitrusting. En ook het zwembad, waar alle weersomstandigheden kunnen worden nagebootst (wind, golven, regen, onweer, bliksem) en waar omslaan met de RIB of met de dinghy, en zwemmen, wordt geoefend. Schitterend was de scheepssimulator, waarmee de bemanningen in waarheidsgetrouwe – instelbare- omstandigheden konden oefenen. De schippers leren er niet manoeuvreren –dat leer je echt alleen in de praktijk-, maar ze leren er beslissingen te nemen. Gegeven de gecreëerde omstandigheden moeten ze bijvoorbeeld kiezen om een drenkeling zonder zwemvest op te pikken of een dinghy met 6 man erin, die op een brandende olievlek afdrijft.

Eén ervaring is me heftig bijgebleven: ga je op je eigen schip naar binnen, dan voel je wel beweging, maar je ziet die beweging niet. Dus word je zeeziek. In de simulator is het andersom: je ziet wel heftige bewegingen, maar je voelt ze niet. Eerst val je dus gewoon op de grond, en daarna word je zeeziek! Móóóoi!

Vanwege de wisseling van voorzitter was het Commodores Dinner weer in stijl: black tie werd op prijs gesteld. Het is weergaloos om van tafel naar tafel te struinen, temidden van zo'n 120 Westerly-gasten. De "after dinner speaker", freelance-journalist voor verschillende grote watersportbladen, had een buitengewoon grappig, zeer lichtvoetig verhaal, waar water natuurlijk een grote rol in speelde.

Zo'n hele, immens mooie, lange dag, van het ontbijt tot en met het afzakkertje, ademt Westerly. Dat is eigenlijk niet anders dan bij onze activiteiten van de WCN. Het immense zit hem in de schaalgrootte.

Westerly Club Nederland

Om daarvan te kunnen genieten, moesten we er wel naartoe. 's Ochtends om half 6 vertrokken we uit Nederland, reden naar Calais, en namen de P&O-ferry naar Dover.

Schitterend weer: kalme zee (zo leek het vanaf de ferry), krachtje 4, en glashelder zicht. Nog liggend in de haven van Calais zagen we de krijtrotsen van Dover al lonken. Een bakje koffie, een gevulde koek, de toilet, de taxfree-shop, en je bent al weer bijna aan de overkant.

Het gaf ons wel de gelegenheid om nog even een bezoekje te brengen aan Dave Hardy, eigenaar van Trafalgar Yachts, **DE** winkel als het gaat om (originele) Westerly-onderdelen. Of alleen maar voor vragen over de constructie van welk component van uw boot dan ook. Of voor meer inzicht in de historie van Westerly.

Het was verbazingwekkend een hele batterij nagelnieuwe roeren te zien staan voor een breed scala aan Westerly-types (alsof dat het hardst slijtende onderdeel van onze boten is). En dan het verhaal erbij dat de ontwikkeling in de dikte van roerkoning verklaart.

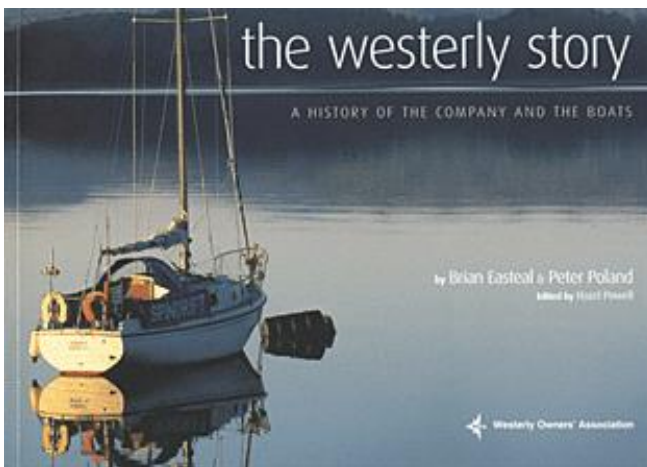
De weg terug verloopt ook voorspoedig: we nemen een boot eerder dan waarvoor geboekt is.

Het is kilometer vreten, met een geweldige hoop indrukken op je netvlies.

Maandag weer aan het werk.

Pas om 08:15 u een sms-je van Gerard: "Zullen we teruggaan?".

Tjerk Tjeerde.

Het WCN Lustrum kookboek (2)

In 2010 schreef ik over mijn (in de ogen van mijn disgenoten) geslaagde poging om pagina 26 van het WCN Lustrum kookboek om te bouwen naar iets eetbaars.

In 2011 was ik eens een paar dagen alleen aan boord, en kon ik niet besluiten wat te eten. Tot ik Jack Bauer weer eens in actie zag. De verstaander begrijpt: pagina 24!

Handig als ik ben (hoewel een schroevendraaier mij vaak beter aanvoelt dan ik een pollepel), besloot ik geen concessies te doen aan de voorgeschreven hoeveelheden ingrediënten van de "Spaghetti à la Carbonara".

De weinige ingrediënten heb ik aangeschaft (maar ik vergat de room, dus dat werden een stapel koffiroomcups); omdat het er zo weinig waren, leek mij de kans op een smaakvol eindgerecht des te groter. Het glas wijn in de linkerbovenhoek van de foto was de enige creatieve afwijking van het recept dat ik mezelf toestond.

Het volgen van de bereidings-voorschriften was niet moeilijk. Hoewel je in eerste instantie raar staat te kijken bij het goed door elkaar kloppen van de eieren met de geraspte kaas. Dat dat daarna nog eetbaar moet zijn

De laatste stap blijkt toch het moeilijkst: alles moet tegelijk klaar zijn, gaar zijn, op temperatuur zijn, èn je moet alles snel door elkaar scheppen. Eerst leek het nog gewoon een zootje, maar na een poosje scheppen herkende ik de saus, die als een laagje om de spaghetti heen gestold was. De grote truc was gelukt!

Serveren met een salade is natuurlijk een optie.

Op Wikipedia, zoekend naar de achtergrond van Carbonara, kwam ik een foto tegen, die gelukkig buitengewoon grote gelijkenis vertoonde met het door

mij geserveerde gerecht. Zo slecht had ik het dus nog niet gedaan, en zo eenvoudig blijkt het recept dus te volgen en te maken te zijn.

Ik krijg de smaak te pakken. De volgende keer weer een ander recept. Het grootste probleem: welke pagina moet het gaan worden?

De WCN heeft –wat mij betreft– een goede keus gemaakt met het Lustrum kookboek.

Het leidt in ieder geval iedere keer tot het gewenste resultaat: een leeg bord! Proost!

Tjerk Tjeerde
"Members Only"

Via V.I.A.
Michelle Blaauw – KNRM

“Ineens begon het te stormen!” riep de man in de sluis verontwaardigd. Alles is relatief, het was inderdaad windkracht 5 gaan waaien. Misschien had hij zich verkeken op het weer, de wind was hem in ieder geval erg tegengevallen. Had hij geen barometer aan boord, of had hij geen rijfe gestoken? Voorbereiding is alles.

Voorbereiding is alles. De IJmuider reddingboot moet naar een patiënt op een zeeschip en de schipper neemt de AED (defibrillator om te gebruiken bij een hartinfarct) van de receptie van het KNRM-hoofdkantoor mee aan boord. Een van de opstappers is namelijk ook ambulancebroeder, dat komt goed uit. Terwijl we op het hoofdkantoor beteuterd constateren dat er dan dus geen AED meer in de receptie is – mocht er wat gebeuren – wordt het leven van de patiënt gered dankzij de AED. Vooruitziende blik?

Goed zeemanschap is niet te koop, maar wel te leren. Is het u ook wel eens opgevallen, dat iedere schipper zo zijn eigen stokpaardjes heeft? Op punten waar het bij hem ooit misging, wordt extra nadruk gelegd. Zo kun je aan leuke tips komen.

- Voorbereiding is alles. Een doorgewinterde zeezeiler is erg bedacht op veiligheid. Hij ziet niet op tegen wedstrijden op zee, ook niet als het 9 Beaufort waait. In de vele uren die hij op zee heeft doorgebracht is hij door schade en schande wijs geworden: bij hem aan boord zijn van alle messen de punten afgevijld.
- Voorbereiding is alles. Als de koffiepote inclusief filter en koffiedrab drie keer op de kajuitvloer heeft gelegen, is de maat vol. Er wordt een cafetière-in-thermoskan aangeschaft. Nu is de koffie snel gezet, hij blijft nog warm ook en de koffieprut komt onderin de pot in plaats van op de kajuitvloer.
- De schipper met veel gelegenheidsbemanning heeft het vaak genoeg zien misgaan. Nu eist hij van zijn bemanningsleden dat ze aan boord hun tas dichtritsen. Mocht die van zijn plaats komen, dan ligt tenminste niet de hele boot vol losse spullen.
- De man die ooit zijn schroefas verloor, met alle gevolgen van dien, heeft nu een eenvoudige maar afdoende remedie: een slangklep aan de binnenkant van de schroefas!

De reddingboten van de KNRM worden na een actie niet zomaar achtergelaten. Ze gaan onveranderlijk onder de douche om het zoute water af te spoelen. Alles wordt nagelopen, de tanks worden “afgetopt”. Zo ligt de boot altijd klaar voor de volgende actie. “Klaar voor alle diensten” werd er vroeger in de reddingrapporten geschreven.

Ook de overlevingspakken worden afgezoet. Ook de bemanningsleden zijn goed voorbereid op de volgende dienst. Om te beginnen door hun overlevingspak en reddingvest, maar ook door hun kundigheid, opgedaan tijdens oefeningen, onderhoudsavonden en gevolgde opleidingen. Pas als je zelfstandig de reddingboot veilig naar de haven kunt terugbrengen, mag je jezelf opstapper bij de KNRM noemen. Was dat bij iedereen maar zo!

Ondersteboven

Michelle Blaauw – KNRM

De beroepsvaart wordt soms op navrante wijze geconfronteerd met de beperkingen van de gebruikte schepen. Moeilijk manoeuvreerbaar zijn, de bocht te krap genomen, er is weinig voor nodig om te stranden of zelfs te kapseizen.

Weinig water in de Rijn en voor je het weet kom je drie weken later op je bestemming aan. Dan maar hopen dat je lading daar tegen kan en dat we worden behoed voor een milieuraamp.

Lig-zitten en zit-liggen

Hebt u er wel eens over nagedacht wat er gebeurt als úw schip zou vastlopen of liggend op een zandbankje moet wachten op hoog water om uw reis te kunnen vervolgen? Weet u wat er op de loop gaat als u platgeslagen zou worden of zelfs ondersteboven zou komen te liggen? Er zijn boeiende verhalen over opgetekend. Heel dichtbij door Jaap Kiers (in zijn boekje *Bekentnissen van een zeezeiler*), die met zijn Faya Lobi en een jong gezin lig-zittend (zijn vrouw zit-liggend) hoog water afwacht op een bankje bij Borkum. Verder weg door Miles Smeeton, die in zijn boek *Eenmaal is genoeg* de koprol van zijn zeiljacht Suhaili beschrijft. Merkwaardig genoeg overleeft de hele bemanning dit avontuur, inclusief de kat. De poederdoos van mevrouw zit vastgeklemd tussen de spanten en de huid van het schip.

En bij u?

Kijkt u voor de aardigheid eens rond bij u aan boord en stelt u zich voor dat de zwaartekracht van de andere kant komt. Wat blijft op zijn plaats, waar gaan de accu's heen? Vliegen de conservenblikken door de kajuit? Denk eens ondersteboven en pak uw gereedschapskist. Er zullen misschien wel heel wat uurtjes gemoed zijn met zorgen dat de boel een beetje behoorlijk gestouwd staat.

Reddingboot kapseist

Bij de KNRM zullen we niet gauw vergeten wat de Amelander reddingboot Anna Margaretha overkwam bij een reddingpoging in een vliegende Noordwester storm op 1 november 2006. De bemanning moest voor een tweede keer een tros zien over te gooien en had wat materiaal verspeeld. De reservespullen zaten in een bank in het stuurhuis. Een kapseis met open stuurhuisdeur legde de prioriteiten even anders. De bemanning kon gelukkig het vege lijf redden en kwam er af met wat schrammen en veel schrik. Alles was van zijn plaats. De bemanning grapte dat het zinnig zou zijn om stroeve strips op het plafond van het stuurhuis aan te brengen. Het was een wonder dat er niet veel meer is misgegaan, maar onze redders hebben misschien toch een beschermengeltje op hun schouder...

Er is aan de hele vloot wel het nodige aangepast om te zorgen dat er minder aan de haal gaat, mocht het ooit nog eens gebeuren. In de kajuitbanken staan de opgeslagen materialen nu met sjobanden vast. En dat noemen we hier... zeevast!

Een nachtje doorhalen Michelle Blaauw – KNRM

U hebt er vast wel eens van gehoord: de Delta Lloyd 24 Uurs Zeilrace, een populaire wedstrijd en prestatietocht georganiseerd door de Nederlandsche Vereeniging van Kustzeilers over het Markermeer, IJsselmeer, Waddenzee en de Noordzee, waarbij in 24 uur zoveel mogelijk afstand moet worden afgelegd langs een door de schipper uit te zetten traject.

Spelregels

Een uitgelezen gelegenheid om ervaring op te doen in een nacht doorvaren en de kunst af te kijken bij een meer ervaren schipper. Het is een populaire prestatietocht: er doen rond de 700 zeiljachten mee. Er moet wel een aantal spelregels worden toegepast: de schipper moet kiezen uit de toegestane trajecten en een rak mag niet meer dan tweemaal worden gevaren. Als er in de loop van het etmaal een winddraaiing optreedt, kan het uitstippen van de meest voordelige route een hele puzzel zijn. Ook moeten de wachten worden verdeeld, want je kunt nu eenmaal niet 24 uur achter elkaar in touw zijn. Het moeilijkste daarbij is om echt rust te nemen als je van wacht af bent. Want deze nacht op het IJsselmeer is heel bijzonder: overal zijn de navigatielichtjes van de deelnemende boten te zien. De drukste nacht van het jaar op het IJsselmeer.

Grande finale

Het spektakel zit 'm in de finish: de schepen zijn vanuit verschillende havens vertrokken maar komen allemaal in een tijdsbestek van anderhalf uur in Medemblik aan. Het wordt daarbij spectaculair druk, zodat er veel publiek op af komt. Boten worden uitgedost met allerlei versiering, er wordt muziek gemaakt, gek gedaan, kortom een hele kermis, die binnenkomt.

De bemanningen, trots dat ze toch maar de prestatie hebben geleverd, maken onveranderlijk een wat uitgewoonde indruk. Van slapen is weinig terechtgekomen en het weer is niet altijd even vriendelijk.

KNRM heeft het er ook druk mee

En... reddingboten kunnen niet van tevoren worden besteld, maar we houden natuurlijk wel een oogje in het zeil! Alle reddingstations in het 24 Uurs gebied zijn op de hoogte en er worden steevast wel een paar reddingstations gealarmeerd. Voor de onfortuinlijke zeiler die toch op een bankje loopt of zijn mast verspeelt in een stevige bui. Bovendien zijn er tal van KNRM'ers onder de opvarenden van de deelnemende zeilboten, want er zijn heel wat zeilers onder de bemanningen.

Tevreden

Voor veel schippers is de 24 Uurs het een manier om zichzelf (en anderen!) te bewijzen dat ze heel wat mans zijn. Na afloop wordt zoals na iedere wedstrijd, nog lang nagepraat over de weersomstandigheden, de onweersbui waar de één wel en de ander niet mee geconfronteerd werd, de winddraaiing, de drukte bij die-en-die boei en de uitslagen. Nadat op zondagochtend bij Kasteel Radboud de prijzen zijn uitgereikt, gaan de bemanningen en hun schippers weer naar hun thuishaven, plannen maken voor de volgende keer. Misschien vaart u dit jaar ook wel mee!

Nooit meer reven **Michelle Blaauw – KNRM**

Als het moment is aangebroken dat je zelf je tijd kunt indelen, hoef je dan nooit meer te reven? Zijn alle uitdagingen al aangegaan en breekt de gemoedelijkheid aan van een oningedeelde tijd? Nou nee, dat zou wel erg saai worden. De ouder wordende zeiler kan wel zorgen dat zijn boot met wat minder kracht ook nog goed te bedienen is. Of van zeilen overstappen op een motorboot en van ander vaarwater genieten. De mogelijkheden zijn nog altijd even groot. Genieten op het water kent eigenlijk geen leeftijdsgrenzen. Er is eens uitgezocht welke eigenschappen nu toch de ingrediënten zijn van een goed huwelijk. Verzint u het maar. Het blijkt dat de beste huwelijken drijven op drie kenmerken: geduld, gevoel voor humor en zin voor avontuur. Maar die ingrediënten zijn ook geknipt voor een goede relatie met de wereld om u heen en dan vooral met uw zeilboot!

De zin voor avontuur kunt u prima gebruiken om nieuwe grenzen op te zoeken, uw vaargebied ook eens bij nacht te verkennen of naar onbekende bestemmingen te vertrekken. Geduld kunt u goed gebruiken bij het onderhoud of bij wachten op beter weer. Gevoel voor humor tenslotte wapent u met relativiseringsvermogen om bij tegenslagen de zaak van de zonnige kant te blijven zien. Zoals Prinses Maxima zei dat er geen Nederlandse identiteit bestaat, kun je ook niet de redders van de KNRM over één kam scheren. Maar u herkent het vast wel als ik zeg dat mensen die heel erge dingen hebben gezien of meegemaakt, enorm veel humor kunnen hebben. Dat is een eigenschap die de redders gemeen hebben. Je kunt heel goed met ze lachen, omdat ze ook de donkere kant hebben gezien.

Dit artikel is mijn laatste stukje in de KNRM-artikelenservice serie. Mijn werk bij de KNRM stopt per 1 maart. De pensionering van mijn man vormt een goede aanleiding voor een wending in ons leven. We hebben een huis in Bretagne gekocht waarin we permanent gaan wonen vanaf eind maart. De boot gaat mee, we gaan een nieuw vaargebied verkennen!

Het schrijven van de stukjes voor de KNRM-artikelenservice is altijd een hoogtepunt van mijn werk voor de KNRM geweest. Ik zal u allen missen, de contacten met de redacties van de watersportverenigingen, de hartelijke reacties, de kritische en soms persoonlijke vragen, de ontmoetingen als ik een presentatie kwam houden. Ik denk dat u en uw vereniging wel af en toe handige tips zijn tegengekomen. Het was heel plezierig om ze door te geven.

Het preventieprogramma van de KNRM zal in de toekomst een nieuwe invulling krijgen, waarbij per groep watersporters zal worden gecommuniceerd. De invulling van deze taak vergt een zorgvuldige voorbereiding, die in handen is van het hoofd van onze afdeling, Robert van Boven. U kunt hem bereiken via r.vanboven@knrm.nl.

Ook zonder mij zal de KNRM blijven voortbestaan, maar blijft u ons steunen om de continuïteit van het reddingwerk te helpen waarborgen! Ik wens u graag het allerbeste voor de toekomst, en vooral een behouden vaart.

Te koop aangeboden

Westerly Longbow

Fantastisch mooie en degelijke Westerly. Bouwjaar 1979, met Lloyd's certificaat.

L: 9.45 mtr x B:2.90 mtr x D:1.38 mtr. Dekopbouw wit, romp kobaltblauw, onderwaterschip: zwarte Hempel AF.

De Westerly jachten staan bekend om hun degelijke bouw en zeer grote binnenruimte.

Stahoogte in kajuit: 1,95-1,86 mtr. Heel veel bergruimte door gehele schip.

Vinkiel. Helmstokbesturing. Aluminium mast & gie. RVS verstaging.

2 x grootzeil, 2 x genua 2 met rolreefinstallatie

Motor: Volvo Penta MD 11C, 23 pk met keerkoppeling en vaste schroef.

Jonge frisse bekleding en gordijnen. 5-6 slaappleatsen in 2 kajuiten. Bed in de voorkajuit is verlengd tot 2.15 mtr. Ombouw kan echter weer hersteld worden.

Pomptoilet. 2 pits gastoestel met oven. Koelbox (220/12/gas). Hete lucht verwarming op diesel met thermostaat

Plus: stuurautomaat Simrad 3000, log, dieptemeter, Sestrel Moore kompas, klok, barometer, navigatie-verlichting, diverse binnenverlichting, gasbun met 2 flessen, bilgepomp, stootwillen, landvasten, 2 ankers & ketting, sprayhood, spatzeilen v/d kuip, grootzeilhuik en rolfokhoes, 2 accu's, 135 ltr RVS drinkwatertank, 90 ltr dieseltank, rvs-zwemtrap, spinnakerboom, ankerbal, radar-reflector, radio/CD speler, enz enz enz.

Schip staat nu in Veere op de wal.

Afgelopen seizoen is een vakantiereis naar ZO Engeland en Normandië gemaakt en diverse andere tochten. Alles zonder enig probleem.

Voor foto's: zie o.a. het artikel v.d. Garnalentocht, de advertentie op Marktplaats en de Botenbank .

Maar op aanvraag is er veel meer beschikbaar.

Voor actiefoto's zie: www.kiekophetnet.nl/beaufort

Vraagprijs: € 19.000,=.

Wij willen niet het onderste uit de kan, maar een voor deze tijd realistische prijs.

Inlichtingen:

Cor & Lia Tromp,

Meliskerke

Tel: 0118-562149 of 06 1880 8683

e-mail: crtromp@hotmail.com of

ljtromp@hotmail.com

Westerly Griffon (kimkieler)

Bouwjaar 1987.

In uitstekende staat van onderhoud.

Nieuwe genua.

Volledige inventaris.

Marifoon, Gps/ plotter.

Zeewaardig.

Ligplaats: Lelystad.

Op afspraak te bezichtigen.

Vraagprijs € 17.000,=

Contact: B. Spaans

0031 639467467

0031 320844385

Te koop gevraagd

Frame met buiskap/sprayhood voor een Westerly Centaur.

(Ter vervanging van de huidige hoge buiskap).

Aanbiedingen graag aan:

John Smit.

T: +31 356214998

M: +31 653641090

E: johnsmit1936@gmail.com

Westerly Club Nederland

Westerly Club Nederland Colofon

Bestuur

Tjerk Tjeerde	voorzitter	015-2614075
Jaap Riesenkamp	secretaris	010-2023578
Jan Willem Gombert	penningmeester	040-2233404
Rein Schippers		0229-243190
Cees Tanis		0113-211148

Adres secretariaat:

Jaap Riesenkamp 010-2023578
's-Gravenweg 461 jacobusriesenkamp@wanadoo.nl
3065 SC Rotterdam

Evenementencommissie:

Emiel Pyckevet	040-2467022	Corrie Scholman	030-6300610
Cees Beije	0113-340675	Ben Prins	030 2202575
Wini Goedegebure	0113-211148	Sander Kaat	06-22274293
		Bart Kuiper	06-11515891

Technische commissie:

Gerard Versluis 0180-430102
vacature

Websites:

Westerly Club Nederland (en bibliotheek)
Westerly Owners Association

www.westerlyclub.nl
www.westerly-owners.co.uk

Redactiecommissie: Gerard Versluis

Eindredactie: Tjerk Tjeerde
redactie-adres: Togostraat 46 015-2614075
2622 EW Delft tjeerde@hetnet.nl

Contributie:

Voor leden die betalen per automatische incasso: € 35,- per jaar.

Betaalt men op andere wijze: € 37,-. Inschrijfgeld € 15

Donateurs betalen minimaal € 15,- p.j. De contributie wordt geïnd in april.

ABN AMRO rekeningnummer: 49.39.39.377 t.n.v. Westerly Club Nederland, Ermelo

Clubvaantjes: De prijs van de WCN-clubvaantjes is € 10,-.

De Westerly Club Nederland aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid verband houdende met de inhoud van dit Magazine. Voor de volledige tekst van de disclaimer kunt u terecht bij secretariaat en/of website.

Westerly Centaur "Going Walkabout" van Bart Kuiper